

POSTANOWIENIE

Dnia 1 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Roman Kuczyński

w sprawie z odwołania K. T.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w N.
o emeryturę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 1 kwietnia 2014 r.,
skargi kasacyjnej ubezpieczonej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 18 czerwca 2013 r., sygn. akt III AUa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna nie kwalifikuje się do przyjęcia jej do merytorycznego rozpoznania. Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli: 1) w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, 2) istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, 3) zachodzi nieważność postępowania lub 4) skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Nie spełnia obowiązku określonego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. powołanie się przez skarżącego na jakiegokolwiek względy, które w jego ocenie uzasadniają przyjęcie skargi do rozpoznania. Argumentacja uzasadniająca taki wniosek powinna nawiązywać do wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. przesłanek przedsądu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 11 kwietnia 2006 r., II CSK 65/06, LEX nr 189753).

Jako okoliczność mającą uzasadniać przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżąca wskazała niemożność działania i wadliwą reprezentację powódki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w [...] w sprawie sygn. akt III AUa [X.], zakończonej wyrokiem z dnia 21 grudnia 2010 r., dotyczącego tożsamej z zaskarżonym wyrokiem kwestii ustalenia okresów zatrudnienia powódki, co ma znaczenie prejudycjalne dla wydanego wyroku, wobec wystąpienia przesłanki nieważności postępowania, tym bardziej, że Sąd Apelacyjny w zaskarżonym wyroku stwierdził, że prawidłowość decyzji ZUS z daty 15 września i 4 listopada 2009 r., nie były przedmiotem oceny Sądu.

Powołane przez skarżącą okoliczności nie uzasadniają – w ocenie Sądu Najwyższego – przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Z orzecznictwa Sądu Najwyższego wynika, że uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej musi zawierać odpowiedni wywód prawny zbliżony do tego, jaki jest przyjęty przy przedstawieniu Sądowi Najwyższemu zagadnienia prawnego przez sąd odwoławczy na podstawie art. 390 k.p.c. (postanowienie Sądu Najwyższego z 9 maja 2006 r., V CSK 75/06, LEX nr 1102817). Bezprzedmiotowe są argumenty podniesione we wniosku w kwestii niemożności działania i wadliwej reprezentacji powódki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w [...] w sprawie sygn. akt III AUa [X.], zakończonej wyrokiem z dnia 21 grudnia 2010 r., skoro zakres rozpoznania w sprawie z zakresu ubezpieczeń społecznych może dotyczyć jedynie przedmiotu rozstrzygnięcia zaskarżonej decyzji organu rentowego. W niniejszej sprawie przedmiotem tym była odmowa ponownego ustalenia prawa do emerytury w trybie art. 114 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS - to kwestia odmowy przyznania świadczenia decyzjami z dnia 15 września i 4 listopada 2009 r. pozostawała już poza zakresem rozpoznania sprawy. Tym bardziej, że decyzje te były już przedmiotem prawomocnie zakończonego postępowania wyrokami Sądu Okręgowego w N. z dnia 8 kwietnia 2010 r. oraz Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 21 września 2010 r.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

[aw]